

אוהלי יוסף ויעקב

ע"ש הצדיקים הנסתרים יוסף ויעקב אבוחצירא זצ"ל

חידושים לפרשיות השבוע בדרך הרמז והקבלה מאת הרב אברהם הכהן שליט"א

יציאה

20: 20

20: 22

כניסה

ים - 19: 05

ת"א - 19: 22

פרשת מסעי

"שמעו דבר ה'"

אתר אוהלי יוסף ויעקב

www.hacohen.info

כ"ח תמוז התשע"ד

זכותם בלכתם אחריו במדבר בארץ לא זרועה באופן שהיו ראויים להיכנס לארץ.

מובא במדרש:

"ואלך אתכם ארבעים שנה במדבר" (דברים כ"ט ד). אמר הקדוש ברוך הוא לישראל: "הדור אתם ראו דבר ה' המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה, מדוע אמרו עמי רדנו לא נבוא עוד אליך" (ירמיהו ב לא), שמא כמדבר נהגתי אתכם? בנוהג שבעולם מלך בשר ודם שיוצא למדבר – שמא מוצא שם שלוח או אכילה ושתיה כשם שהוא מוצא בפלטין שלו? ואתם הייתם עבדים במצרים והוצאתי אתכם משם והרבצתי אתכם תחת ענני הכבוד, והעמדתי לכם שלשה גואלים משמשים אתכם: משה ואהרן ומרים. בנוהג שבעולם, אדם מקבל אורח – יום ראשון שוחט לו עגל, ים שני – תרנגולים, יום שלישי – קטניות, יום רביעי – ממעט והולך, לא דומה יום ראשון כיום אחרון. יכול אף הקדוש ברוך הוא כן? תלמוד לומר: "זה ארבעים שנה ה' אלהיך עמך" – יום אחרון כיום ראשון (מדרש תנחומא).

שם הקדוש שם מב

בתורה - במסעי בני ישראל ביציאת מצרים - מנויים **מב מסעות** בהם עלו ישראל ממצרים עד ארץ ישראל, **מ"ב מסעות** אלו שעשו בני ישראל במדבר הם כנגד **שם מ"ב**, שהוא בחינת עליה מדרגה לדרגה. ועל פי קבלה כל תנועת העלייה ממצרים לישראל במסעות אלו קשורה בשם הקדוש **שם מב**.

שם מב הוא שם קדוש בן **מב** (42) **אותיות**, העולה מראשי התיבות של תפילת רבי נחוניא בן הקנה:

אָנָּא, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה: (אב"ג ית"ץ)

קִבֵּל רִנַּת עַמְךָ, שְׂגִבְנוּ, טְהַרְנוּ, נוֹרָא: (קר"ע שט"ן)

נָא גְבוּר, דוֹרְשֵׁי יְחִוּדְךָ פְּבַבְתָּ שְׁמַרְם: (נג"ד יכ"ש)

בְּרַכְס, טְהַרְם, רַחֲמֵי צְדִקְתְּךָ תְּמִיד גְּמִלְם: (בט"ר צת"ג)

חֲסִין קְדוּשָׁה, בְּרוּב טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ: (חק"ב טנ"ע)

יְחִיד גְּאֻה, לְעַמְךָ פְּנֵה, זוֹכְרֵי קְדְשְׁתְּךָ: (יג"ל פז"ק)

שְׁוַעְתְּנוּ קִבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלָמוֹת: (שק"ו צי"ת)

"אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן: ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי ה' ואלה מסעיהם למוצאיהם" (במדבר לג א-ב):

פרשת מסעי – היא הפרשה האחרונה המסיימת את חומש במדבר ומתארת את **מב** מסעות וחניות בני ישראל במדבר: ברמז: **ואלה** (42) גימט' **מב** ר"ת "מסעי בני-ישראל" כנגד **מב** מסעות בני ישראל.

מובא במדרש:

'אלה מסעי בני ישראל' משל למה הדבר דומה, למלך שהיה בנו חולה הוליכו למקום אחר לרפאותו כיון שהיו חוזרין התחיל אביו מונה כל המסעות ואמר ליה כאן ישננו כאן הוקרנו כאן חששת את ראשך, כך אמר ליה הקדוש ברוך הוא משה מנה להם כל המקומות היכן הכעיסוני לכך נאמר אלה מסעי בני ישראל, דבר אחר למה זכו ליכתב בתורה כל המסעות האלו על שקבלו את ישראל עתיד הקדוש ברוך הוא ליתן שכרם שנאמר (ישעיה לה) ישושים מדבר וציה וגוי' פרח תפרח ותגל וגוי' (תנחומא פרשת מסעי סימן ג),

עוד טעם שכתבה התורה המסעות, לפי שלא נחשוב שהיו נעים ונדים **ארבעים שנה** ממסע למסע, ולא הייתה להם מנוחה, שאין כאן אלא **מב מסעות**, צא מהם **יד** שכולן היו **בשנה הראשונה** קודם גזירה, משנסעו מרעמסס עד שבאו לרתמה, שמשם נשתלחו מרגלים שנאמר: "ואחר נסעו העם מחצרות וגוי'...שלח לך אנשים" (במדבר יב טז, יג ב), וכאן הוא אומר: "ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה והוא מדבר פארן" (במדבר לג יח), ועוד צא מהם **ח'** מסעות שהיו לאחר מיתת אהרן בשנת **הארבעים** הרי **כב** (22) מסעות. נמצא שכל **לח** (38) שנה לא נסעו אלא **כ** (20) מסעות,

ולח (38) שנה אלו חציים היה להם מנוחה בקדש כמו שנאמר: "ותשבבו בקדש ימים רבים" (דברים א מו), ובסדר עולם **יט** (19) שנה עמדו בקדש וזהו ימים רבים, כימים אשר ישבתם בשאר מסעות שהיו **יט** שנה אחרים, אם כן כל טלטולן במדבר לא היו אלא **יט** שנה ועשו בהן **יט** מסעות.

מובא בספורנו, פסוק א': ד"ה אלה מסעי: רצה האל יתברך שייכתבו מסעי ישראל להודיע

אין להגות את שם מב בפני עצמו, אך כאשר אומרים את תפלת רבי נחוניא בן הקנה יש לצייר לפני העינים או להתבונן בסידור את ראשי התיבות כשמות בפני עצמן (אבי"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן וכו').

מב מסעות של בני ישראל במדבר

כתוב: "וַיֵּרְדוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרָיִם וַיָּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיִּרְעוּ לָנוּ מִצְרַיִם וְלֹאֲבֹתֵינוּ: וַנִּצְעַק אֵל ה' וַיִּשְׁמַע קֹלֵנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּצְאֵנוּ מִמִּצְרַיִם וְהָיָה אֲנַחְנוּ בְּקֶדֶשׁ עִיר קָצָה גְבוּלָךְ" (במדבר כ טו). נראה ש-מב(42) מסעות אלו היה בהם תיקון למושבם בארץ מצרים, והוא בתיקון מב שעות כנגד שם הויה במצרים כנודע בספה"ק, והוא בסוד תיקון אות ה של מצרימה, וברמז: ה פעמים מב גימט' רדו(210), ומיתוקו בסוד: "על פי ה' יסעו ועל פי ה' יחנו" המילים: "ויסעו ויחנו" גימט' רלב(232) כנגד שם הויה בארבע מילוייו עב סג מה בן, וברמז: מב פעמים הויה(26). עולה כמניין "וַיָּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים" (1092).

מובא בתלמוד בבלי:

אמר רב יהודה אמר רב: שם בן ארבעים ושתיים אותיות, אין מוסרין אותו אלא למי שזנוע ועניו, ועומד בחצי ימיו, ואינו כועס, ואינו משתכר, ואינו מעמיד על מדותיו; וכל היודעו והזהיר בו והמשמרו בטהרה, אהוב למעלה ונחמד למטה, ואימתו מוטלת על הבריות, ונוחל שני עולמים, העולם הזה והעולם הבא' (קידושין דף עא ע"א) החסידות מסבירה כי מב המסעות הללו עוברים על כל אדם ואדם, ובכלל עם ישראל אלו הם מסעות נצחיים של יציאת מצרים - של עליה ויציאה מגבולות ומיצרים, בכל פעם באופן יותר נעלה - שיסתיים רק בביאת המשיח.

יש שיטות המחלקים אות שם מב ליד תיבות של ג אותיות. והוא בסוד שלש ידים של הקב"ה המוזכרות בתורה ביחס לתהליכי יציאת מצרים - "היז הגדולה" יד ימין, כח החסד המכונה "גדולה", "היז החזקה" יד שמאל, כח הגבורה החזק והתקיף, ו"היז הרמה" היד האמצעית, כוח התפארת העולה מעלה מעלה - הייז' הרמוזה בגוף האדם בראש, וד"ל. שלש פעמים יד - כנגד שלש הידים - עולה בגימטריא מב.

יד כח (42) פעמיים שם אהיה(21), והוא בסוד הגאולה "אהיה אשר אהיה שלחני", ופסוק ראשון בבראשית יש כח (28) מילים, וראשי תיבות פסוק ראשון גימט' כב (22) כנגד כב אותיות, והוא בסוד עולם נברא ביד אחת, שם מב מורכב משבע יחידות בנות שש אותיות. שבע היחידות מכוונות כנגד שבע הספירות חסד-גבורה-תפארת-נצח-הוד-יסוד-מלכות, כשכל

ספירה בפני עצמה כלולה משש הספירות חסד-גבורה-תפארת-נצח-הוד-יסוד.

ביחס לשם עב, השייך למדת החסד המתפשטת מלמעלה למטה, שם מב שייך למידת הגבורה העולה מלמטה למעלה. לכן, בתפלה משתמשים בשם זה פעמים רבות כחלק מעלית הנפש לעולמות נעלים יותר כך בכל יום, כשאומרים את תפלת רבי נחוניא בן הקנה בתחילת תפלת שחרית, ב"קרבנות", כחלק מסולם העלייה של התפלה, וכך בערב שבת כשאומרים שם זה בקבלת שבת, בעליה מששת המזמורים המכוונים כנגד ששת ימי החול לשירת "לכה דודי" ולמזמורים המכוונים ליום השבת. עוד מכוונים בתפלה בשם קדוש זה בפרשה הראשונה של קריאת שמע, בה יש מב אותיות, ובספרי הקבלה והחסידות האריכו לבאר כיצד מתיישבת תכונת העלייה והגבורה של שם זה עם תוכן האהבה של הפרשה הראשונה בקריאת שמע.

בפרשת "ואהבת" יש מב תיבות, כנגד שם מב. שם זה, שהוא שם העלאה שייך לגבורה, בניגוד לתוכן הפרשה שהוא תוכן של חסד ואהבה. תופעה זו מכונה בזוהר אחליפו דוכתייהו, שאור החסד מאיר בכלי הגבורה ואור הגבורה מאיר בכלי החסד (ליקוטי תורה דברים יב ד).

בברכה ראשונה של תפילת העמידה יש **ארבעים ושניים** מילים וברמז הברכה פותחת באות **ב** - "ברוך" ומסיימת באות **מ** של "מגן אברהם" סופי תיבות **בס(42)**, וכמו כן בפרשה ראשונה של קריאת שמע תמצא **מב (42)** מילים כנגד **ב'** פעמים שם אהיה, כנגד **21 אזכרות** שם הויה בתפילין של יד ושל ראש, והוא בסוד "ודברת **בס**"

בכוונת "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יה' צורי וגאלי"(תהלים יט טו) יכוון יכוון כנגד ט' יודין כנגד כנגד ט יודין ש-בעסמ"ב שכל סוד העמידה תלוי בהם, כתב בסדר היום יהיו לרצון וכו' הוא מסוגל לכמה עניינים תחילתו י וסופו י תיבותיו **עשר**, ו-**עשר יודיין** יש בו, ויש בו **מב** אותיות וסודו סוד גדול, לכן צריך לאומרו בנחת, ולכווין ומועיל הרבה לקבל תפלתו ולא ישוב ריקם. "ויאמר עוד אלהים אל משה פה תאמר אל בני ישראל ה' אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שאלחני אליכם זה שמי לעולם וזה זכרי לדר דר (שמות ג טו) (זוהר הקדוש), שמי +יה=365 זכרי +וה=248, המצות =541 ישראל=541

תמיד לנסוע

ההוראה משם הפרשה "מסעי" היא, שכל יהודי, מקטן ועד גדול, חייב לנסוע ולהתעלות תמיד בעבודתו מחיל אל חיל. הקטן מסוגל לכך, והגדול חייב בכך. 'מסעי', לשון רבים, רומז לעליית הנפש והגוף, שכן על האדם לחזק ולזכך גם את גופו הגשמי.

אברהם

מסעי

פרדס

לחידושים נוספים ניתן לצפות באתר
www.hacohen.info שבת שלום!